

handling, og det blev da af den ærede Formand meddelt mig, at Behandling af Spørgsmaal, hvorom der ikke forelaa Forslag, hørte hjemme ved 1ste eller ved 3die Behandling. (Afbrydelse af *Holm.*) Der er ingen Forslag stillet til denne Behandling. Jeg maa derfor bede om Undskyldning for, at jeg nu tager Ordet, det er ikke for, at vejlede eller retlede det ærede Finansudvalg, det er jeg i Øjeblikket ude af Stand til, dertil har jeg endnu sat mig for lidt ind i Spørgsmaalet, jeg tager kun Ordet for at udtale, at i dette Andragende fra Skolerne ligger et meget berettiget Ønske fra den Befolkning, som disse Skoler skulle betjene. Der er ingen Tvivl om, at den Opgave, man har overladt til det private Initiativ, her i Kjøbenhavn at klare de lærde Skolers Undervisning, har været ret vel røgtet i de forløbne Aar, men tillige at Opgaven har maattet løses under et meget alvorligt Tryk. Min Fader var Skolebestyrer, og han sagde, mindes jeg, ofte: „Det er ganske umuligt at være Skolebestyrer i Kjøbenhavn, naar man ikke har en Formue, i alt Fald er det umuligt at drive Skolen saaledes, at den kan tilfredsstille en selv, endsige dem, den nærmest skulde tilfredsstille“. Der er derfor ingen Tvivl om, at denne Skoleundervisning er noget, der bør støttes ogsaa fra Statens Side. Jeg tør nu, som før sagt, ikke give Grunde, hvorfor jeg mener, at den Vej, der her er anvist, just er den rigtige, men jeg vil dog sige, at en af de Betæneligheder, som kom til Orde fra det ærede Medlem, der talte imod Forslaget, nærer jeg ikke, den nemlig, at man herved vilde gøre det kostbarere og dermed vanskeligere for Folk at holde deres Børn i Latinskole. Jeg er selv i den Kasus at have 6 skolesøgende Børn her i Hovedstaden, og Skolepengene ere derfor en meget betydelig Udgift for mig, men jeg er overbevist om, at naar man giver Skolerne den større Soliditet, som dette Forslag utvivlsomt maa bringe dem, vil det ogsaa blive en Fordel for os Forældre. Da jeg imidlertid ikke har anet, at denne Sag skulde behandles nu, staa baade Forslaget og de Motiver, der fulgte med det, temmelig fjernt for mig, dog har jeg det Indtryk, at jeg allerede, den Gang jeg læste den vedkommende Indstilling ved Finanslovens Fremlæggelse, fandt, at det i og for sig kunde være et rigtigt Spor, man var kommen ind i, og naar Sagen virkelig kommer til at ligge for til Afgørelse ved 3die Behandling, vil jeg jo muligvis faa Lejlighed til at udtale mig nærmere. Det

ærede Medlem fremsatte, saa vidt jeg hørte ham, kun eet Kontraforslag, nemlig at Staten skulde afskaffe de højere Klasser i sine Latinskoler og af den derved indvundne Besparelse give en Støtte til Pensionering af Lærerne. Dette forekommer mig rigtignok i den Grad tyndt, at jeg vil bede Finansudvalget om ikke at lade sig nøjes med den Art Antydninger. Vi have jo mange Steder afskaffet de lavere Klasser og ladet det være Forberedelsesskolernes Sag at give den disse paahvilende Uddannelse. Hvis vi nu ogsaa vilde afskaffe de højere Klasser, bliver der kun et Par Mellemklasser tilbage i Statens lærde Skoler, som dermed vilde blive en Skabning uden Hoved og Hale. Det vilde derfor være en lidet hensigtssvarende Vej at gaa for at give Staten Midler til at yde den Hjælp til de private Skoler her i Kjøbenhavn, som ganske sikkert maa ønskes, og som utvivlsomt er paa sin Plads. Jeg anbefaler altsaa ligesom den sidste Taler dette Forslag til en ganske anderledes villig Behandling, end det synes, at i alt Fald et af Medlemmerne i Finansudvalget ønsker, der maa blive det til Del.

Formanden: Det ærede Medlem var overrasket ved, at jeg havde tilladt, at denne Sag blev behandlet ved 2den Behandling, men han har overset, ikke blot at Sagen findes paa Lovforslaget og er omtalt i Betænkningen, men tillige at den ærede Ordfører udtrykkelig opfordrede Medlemmerne til at udtale sig derom.

Hammerich: Ja, det hørte jeg ikke, for jeg var ikke her i Salen den Gang, men i øvrigt troede jeg, at 2den Behandling kun gik ud paa at drøfte foreliggende Ændringsforslag. Jeg er i alt Fald selv en Gang her i Tinget af den ærede Formand bleven gjort opmærksom paa, at naar der ikke er stillet Ændringsforslag til en Sag, er det ved 3die Behandling, men ikke ved 2den Behandling, at man udtaler sig om den.

Formanden: Jeg erindrer ikke det Tilfælde, det ærede Medlem omtaler, saa jeg kan ikke udtale mig herom; men det har vist været forskelligt fra dette.

Justitsministeren (Goos): Jeg vil først tillade mig at bemærke, at jeg tager Ordet paa min syge Kollegas Vegne, og at jeg nærmest altsaa kun kan udtale Anskuelser, som det er mig bekendt, at denne min